

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt, Fél évre 3 frt, Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes számai 15 krajczár.
Előfizethetni csupán a kiadóhivatalban lehet B. Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére s a nyiltérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: három hasábol peritör 3 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközöltenek.
Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

NYILTÉR garmond sor: 20 kr.

OLVASÓINKHOZ!

1890.

A „NÓGRÁDI LAPOK és HONTI HIRADÓ” az 1890-ik évben XVIII-ik évfolyamát éri el, s ez által 4-ik helyet fog azon vidéki politikai lapok között elfoglalni, amelyek a legrégibbek.

Ezen hosszú évek során igyekezett kötelességének hiven és lelkiismeretesen megfelelni.

A midőn tehát előfizetésre való felhívásunkat közreboesátanók, legyen szabad ujjal kijelentenünk azt, hogy kitűzött célunkat: általánosságban hazánk, közelebből meg egyenként jölétének emelését, a szabadelvű haladás igényeinek megfelelő erkölcsi és anyagi jölétének politikai és társadalmi uton függetlenül munkálását, — ezután sem tévesztjük szemünk elől. Hő szeretettel csüggye mindenek, a mi magyar, lankadatlan kitartással fogunk küzdeni minden hazafiatlanság ellen. — Lapunk a politikai czikkeken kívül közölni fog, mint eddig, a tudomány több ágából ismeretterjesztő, a nevelésügy, nemzetgazdászati, háztartás s általában a természettudományok körébe eső cikkeket, szép-irodalmi műveket, vidéki leveleket, az ipar és kereskedelem s gazdaság előmozdítására szolgáló gyakorlati irányú tudnivalókat, helyi és vidéki híreket stb. — szóval változatos tartalmánál fogva ezután is közölnye leend mindannak, a mit a közönség érdekében hasznosnak ítélend.

Reméljük ennél fogva, hogy meggyénk hazafias művelt közönsége ezután is méltányolni fogja közérdekű működésünket, s nagybecsű pártfogását meg nem vonandja vállalatunktól.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A „NÓGRÁDI LAPOK”

1890-IK ÉVFOLYAMÁRA.

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Egy hónapra — frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz ezímezve — legcélszerűbben postautalvánnyal — a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb beküldendők.

KÉK LASZLÓ.
kiadó és leltalajdonos.

HORVÁTH DANÓ.
felelős szerkesztő.

T Á R C Z A.

Az új év.

Pár nap múlva megnyílik az idő új zsilipe.
Az éveknek ezer nyolczszáz kilencvenediké,
Perce perca után tűnik,
Nap nap után mulik.
Szerencse napja legyen e napok mindegyike.

A zsilipből folyik az idő e széles folyó,
Hatalmas rohamával bárkora behatoló,
Vele megy az élet,
Uzának a remények,
Ellent nem állhat, ott hőmpolyog a földi golyó.

Mert hiszen, ki az úszó tarkaság közé kerül,
Lesz olyan a ki partra ér, s lesz, a ki elmerül.
Az egyik örülhet,
Míg a másik tűrhet;
Remélj szenvedő és tűrj! még neked is kiderül.

Okolicsányi János.

Gróf Csáky Albiné otthona.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Tisztelt Szerkesztő úr! Ön néhány sort kíván tölteni a „Hét” „Salon-élet”-ének írója felől. Kívánsága nagyon megtisztelő rám nézve, de tartok tőle, hogy csalódni fog. Ön bizonyára azt várja, hogy olvasóját a főváros egy modern épületének pulha szőnyeggel borított csevegő fölkéjében hangulatos láng mellé telepítsem, a hol ringó szék, kerevet, párolgó tea köt le s a hol mindenek fölött az a ritka elem uralkodik, amely ezekbe az élettelen holmikká életet lehel. Szerkesztő úr, ön nem jó helyen kereskedik. En a fővárosban ilyen zugot nem ismerek. Nem mintha nem lenne annak itten hirmondója se, hanem mert magam is tollforgatóink

Tisztos aggként szendereg utjában az ősz-tendő! Sirja felett a vég és kezdet találkozik eme nagy napon. A mérhetlen időből született újév üde, gyermekes arczal mosolyog a reménykedő emberiségre, azt hinnők, nem oly rövid életű lesz, mint előde, pedig ez is amannak jut sorsára, pusztit és alkot, megemésztí az éveket és azoknak munkáját, mulandóság észlelhető mindenütt és mindenben. A leglökéletesebbnek látszó remekmű már bevégeztetésekor magán viseli a pusztulás letörölhetlen bélyegét!

Az elmúlt esztendő nyugvó helye felett szokatlan érzés támad kebelünkben. Vannak, a kik boldogság esztendejének nevezhetik azt magukra nézve, de vannak olyanok is nagy számmal, a kik keserű visszaemlékezéssel illethetik őt. Midőn az elmúlt év lefolyt napjaira gondolunk, a boldogok nagyobb boldogságot, a szerencsétlenek szenvedéseik orvoslását remélik és várják a beköszöntött újévtől.

Mily rövid egy év és mégis mily hosszú sok emberre nézve!

Nem lehet tagadnunk, hogy az ember sokszor maga teheti magára nézve boldoggá az esztendőt; de vannak körülmények, midőn az emberi erő nagyon csekélynek bizonyul a közelgő csapások ellátására. Ilyenkor a balsors terhes csapásai alatt összeroskad a gyenge ember és keserű panaszokban önti ki elviselhetlen keserveit, jól esik sebzett szívének a részvét áldó vigasza.

Ha megjön az újév, rendesen jobbat várunk attól, mint a minőt az elmúlt év adott. Nem így volt-e ez az elmúlt év kezdetekor is? Mégis hányan vannak, a kik csalódást éreztek annak lefolyása alatt?! Azok közül, a kik szép reményekkel kezdték meg a múlt évet, hányan nem érték el annak alkonyát. Az enyészet öldöklő anyaga számos család boldogságát tette tönkre. Innen a kenyérkereső apa és férj, onnan a szerető feleség és gondos anyja hiányzik. A szerető anyák kebléről letépte magzataikat a rideg halál esontkeze, vagy az árvaság keserű, könnyel áztatott kenyerére szorított sok árvát. Gyermek, ifjak hanyatlottak a korai sirba, míg sok aggastyán hiába kiáltozott szabadulásért.

azon spleenes alakjai közé tartozom, a kiknek a salon, idegek révén tiltott gyümölcs. Engedje meg, hogy vidékre vigyen önt olvasóival, a mi persze ebben a borzongós időben nem nagyon ché s az évad szempontjából a szerkesztőnek se valami kedves dolog. De hát én nem tagadhatom meg önmagamát. Teljes életemben örökké emlékeztem. Most is emlékezni fogok.

Jó sorsom a nyáron erdővidékre vetett és gyakran megfordultam egy régi kastély barátságos falai között. Szepes-Olaszitól erdős emelkedők mentén egy kis órai út völgykatalomba visz, a melyre egyfelől a szépi vár romja tekint le, másfelől meg a Branyiszko vot őrszemel. Ennek a regényes környezetnek a központján fekszik az a régi kastély parktól övezve és szabad kilátással a hűszke romokra. Ott van a „Salon-élet” írójának otthona s a ki képet kíván egyéniségéről, annak Szepes-Mindenszentre kell beköszöntenie, mert a grófnét igaz valójában ott leli „otthon.” Mások nyaralni járnak falura s haza jönnek a fővárosba télire, a grófné hazamegy nyárra s beszállásolja magát ide télire. Ebben rejlik egyik alapjelenvonásának a kulcsa. Szereti a természetet. A fa, növény virág az ő eleme. Kora reggel parkjának gazdag flóráját gondozza finom műzslésű kezével, a ház gondok után a kert egy hívogató sátrában az irodalom valamely értékes terméke köti le, délután meg ismét csak a természetnek áldoz, a melyről sokat tudniának regélni a közeli hegyek. Rá nézve nincs távol, nincs magasság és meredek. Kitaró turista, a ki könnyen küzd le a göröngyöt s ér el olyan csücsöket, a melyekre a főváros elpuhultjai álmukban se mernek gondolni.

A ki a természetet szereti, az rendszerint fogékony minden szép, nagy és neemes iránt, annak lelkében poézis, művészet, irodalom is viszhangzó hurokba lel. Soha sem láttam annyira elemében a „Salon-élet” íróját, mint mikor egyszer a véletlen a szellem munkásaitól egész kolóniát hozott össze a mindsztent kastély

De nemcsak egyes családok gondolhatnak fájdalommal az elmúlt év áldástalan napjaira, hanem maroknyi nemzetünk is számos kitűnőségei elköltözése miatt méltán viselhet gyászt. Minden nemzetnek szüksége van a maga jelesseire, de nekünk, kik a műveltség járattan ösvényein lassan haladunk a műveltebb nemzetek felé, sokszorosan szükséges jelesseink uttörő munkássága. Hány e hazáért melegen dobogó szív holt ki, hány tevékeny kéz pihen a halál csendes birodalmában? Szomorú képe ez a valónak, melynek láttára aggódva kérdezzük, lesznek-e, a kik elvesztett jelesseinket pótolhatják?!

Hála az emberiség humánus érzelmének, mely fokozott erővel, meleg odaadással törekedett enyhíteni az elemi csapások által sujtott szerencsétlenek veszteségét az elmúlt évben is.

De mit idézzük fel a múlt évnek eme sötét képeit, hiszen ma örülnünk kell az újévnek. Ma boldog újévről beszél mindenki. Boldog újévet kíván mindenki. Vagy annyira elesőgedt volna már a csapások terhe alatt nyögő emberiség, hogy remélni sem mer egy jobb jövőben?!

Ha azt akarjuk elérni, hogy ez újév a jó létnek esztendeje legyen ránk nézve, boldogságunkat ne az Isten különös kegyelmétől, hanem — azon kívül — saját szorgalmunk és takarékoságunktól várjuk; mert a szorgalom és takarékoság oly fontos tényezői a tisztességes megélhetésnek, melyek biztos jóléthez juttatják azt, a kiből e két erény henne van.

Folytonosan panaszkodunk, hogy a közterheket nem bírjuk elviselni, kérdem változnak-e szokásaink akkor, midőn csak nem minden bevételünket a közterhek emésztik fel? Távolról sem! Fajunknak régi betegsége dologtalanul élni, a bevételnél többet költeni. Meggondolni való dolgok ezek. Eleink a munkátlanságnak, költsékesnek lettek áldozatai. Emiatt került idegenek kezére az ősi örökség.

A dologtalanúság és költsékes betegség észlelhető a nép legalsóbb rétegében is. A munkás nép nem ismeri nálunk az idő becsét, nem akarja megérteni, hogy a henyességben eltöltött óra visszahozhatlan többé. Bizony pedig a ki későn vet, későn arat. A föld termése alig fedezi a kiadásokat, de a nép nem gondolkodik mellékes jövedelemről. Hány iparág volna ke-

vendégszerető falai között. Elvezetett idézem vissza emlékembe magam is az ősök komor képeitől diszló nagy terem jobboldali benyilóját, a hol nemcsak a kandalló áraszt meleget sziporkázó fényével, hanem jötekony-légáramot nyer minden attól a sugártól, a mely a szellemet, kedélyt, lelket honosítja meg a kerevetek között. A jobboldali salon a ház úrnőjének birodalma. Ott láttam teljes uralkodásában, mikor egyszer a bohéme elem minden fájából vetett oda a szélrózsa egy-egy hiruondót.

Oda került az a zongora-gróf, a ki félkezével legyőzte az orosz czárt, engem pedig bámulatba ejtett előttem teljesen ismeretlen talentumaival. Nemcsak zongoráz és versel, hanem delejez és énekel is. Egy pár igeles mediuumot egész önkíváletig hozott, s aztán bemutatatta magát mint Paulus riválisa. Coupleteket igazán valóságos bájjal énekel. Aztán odakerült egy festő-különc, a kiről egész mondanakör jár ott a vidéken. Egy filozóf-báró, a ki két ezélnak el. Művészi hivatásának első sorban, másodsorban meg annak, hogy mikép lehet az emberi szükségletek igényeit a legesekélyebbre szorítani. Kimondhatatlan szabású öltözetet visel és látzza a világot, mália nélkül, egy szál kabátban. Egy szürke színeket kedvelő, szótlan alak, a kinek oldalán meg egy mindig rózsaszínbén látó fiatal szőke, franciásan könnyed író jutott, — élénk eseevessége révén a hölgyek kedvence. Ott a „Hét” szomorúságára most valahol az afrikai partok hullámaihoz köti izgó-mozgó hajlama. Képviselője akadt a vonós hangszernek is a fővárosi quartettnek azon rokonszenves alakjában, a ki búrjaival gyakran érint belső hurokat, s vele volt egy Párisból-mostanában hazatelepült zongoraművész társa, és mindezekhez az álhatatos környezetből kikerült még egy-egy titkos írogató is.

A családlanság jötekony fészket, a mindsztent kastély jobboldali fogadóját műzsa-templommá változtatta ez az invázió, a melynek éltető központját azon-

zelhető házilag? Nálunk — különösen vármegyénkben — irtózik a nép a házi ipartól, inkább szegénykedik, mintsem a földművelésre nem alkalmas időt házi iparral töltené el. Különös, hogy éppen a dologtalan nép fényűző és mértéketlen, mint az, a mely idejét a hasznos munkának szenteli. Ott, a hol a nép munkás, nem gazdagodnak a pióczatermesztő uzsorások.

Ugy várhatunk ez újévben áldást, jólétet, ha kitartó munkával értékesítünk minden felte-
tünk eltűnő percet.

Azonban mit sem ér a munka és takaré-
kosság sem Isten segédje nélkül. Kérjük azért az áldások Istenét: tegye ez esztendőnt nemzetünkre nézve a boldogság esztendejévé. Legyen ez év a béke és jólét esztendeje. Legyen áldott a dol-
gos kezek munkája! Annyi csapásos év után virágozzék a nemzet, mint virágzott régebben!!

Az ipolyság-b-gyarmati vasút.

Biztos kuforrásból vettük ama örömdetes hirt, hogy az ipolyság-b-gyarmati vasutvonal politikai bejá-
rása rövid idő alatt meg fog történni.

Mindenki csodálkozott azon, hogy oly hatalmas társaság, mint a szabadalmazott osztrák magyar állam-
vaspálya, mert halogatta ezen vasut kiépítését, egyene-
sen saját érdekei ellenére? Mert az kétségtelen dolog, hogy a contemplált vasut ipolyságnál meg nem állhat s azt is tudjuk, hogy a társaság elkészítette az összes mérnöki munkákat. Most már határozottan tudjuk, hogy a vasut kiépítése halasztást szenvedett azért, mert a társaság Hontvármegyével csak hosszabb tárgyalások után köthetett meg a szerződést és mert az 1888-dik évi ipolyi árvíz alkalmával szükségesnek bizonyult a ter-
vezett vonalirány Riba melletti szakaszának áthelyezése, a mi meglehetősen hosszú időbe került.

A nógrádi érdekelttség köteles leendő a 49 ezer frtot 8 évi részletekben kifizetni.

Sokan, talán az aláírási iven precízizott feltételek elfelejtése miatt, azon nézetben vannak, hogy az aláírá-
sok érvényüket veszítették, azon indokból, mert a vasut 1888-ban át nem adatott a forgalomnak.

Ezen felfogás azonban meg nem áll, mert az ere-
deti aláírási iven feltételei között világosan ki van kötve, hogy az aláíráscsak az esetben veszíti el érvényét, ha a társulattal a vasut kiépí-
tésére nézve, az 1886. és 1887. évek fo-
lyamán egyességet létesíteni nem sike-
rülne.

Ezen egyesség a vasutársaság és az érdekelttség között 1887-ben tényleg létesült, s a törvényhatóság is még 1887-ben megadta az erkölcsi támogatást, sőt egy kilométernyi hozzávezető út költségeit is magára vállalta.

Azt hisszük azonban, hogy az érdekelttség, mihelyt a vasut át adatik a forgalomnak, nem fog és nem foghat semmiféle kifogást tenni a kifizetés ellen, melyet utóvégre is a társaság minden aláíróval szemben bírói úton is érvényesíthet.

De kinek is volna eszében akadályokat gördíteni a társaság ellenében, aki nagy vidékünkkel a rég ohajtott vasutal látja el, s azon társasággal szemben, mely min-
ket kiszakít a közép korból s számunkra új világot teremt hatalmas lökést ad gazdaságunk iparunk és kereskedel-
münk felendülésének és felvirágzásának. Alig vehető számba érdekeltségünk csekély áldozata ama közvetlen és közvetett nyereségekkel, melyeket a vasutársaság a tervezett vasut kiépítése által mindenikünknek nyújt.

ban ekkor is ép úgy a ház urnője képezte, szellemes, finom modorával, mint mikor kizárólagosan övéi kör-
nyezik őt annak a barátságos szobának hívogató fülkéi-
ben. A szellem légköre róá nézve kétszeresen éltető elem, de van egy másik kör, a mely meg boldogsá-
nak forrása husz év óta. Ertem családját, a melynek odaadólóg él. Mint hitves valóságos rajongással csügg mindazon, a mi férjét érdekli, a nő hivatását igazi nemes értelemben fogva fel. Sikere öröm neki, levert-
sége bánat meg a ház tája körül gyönyörű parkot ér-
kével nehéz kérdésekben is értékes tanácsadó. Mint anya kiterjedt nagy családjának gondos és szerető ne-
velője. Gyermekai körében a komoly ismeretek utáni törekvés házias egyszerűséggel találkozok. A mi az olt-
hon szeretetét illeti, példányképpel lehetne felállítani az egész családot. Valóságos rajongás köti őket a min-
denszenti telep minden rögéhez, a mi fölött én csepet sem csodálkozom. A száz éves nagy kávéháznak ők ad-
ták meg azt a bizonyítást kimondhatatlan valamin, a mi a rideg falat meleggé, a nyomott légkört tisztává, a némaságot beszélővé teszi. Ők bevitték oda a lélek me-
legét, könn meg a ház tája körül gyönyörű parkot te-
remtettek. Aztán meg az Isten is segítségükre jött egy kicsikét. Ha valaki széttekint a kastély terraszáról, köl-
teményt olvas a természet képéből s költővé lesz öm-
maga is.

Itt, ebben a környezetben élte le a „Salonélet”-
írója életének fele részét s a természetből nyert szép tulajdonságai itt fejlődtek, a család és a költészet tiszta légkörében nemes és finomult magaslataira.

Végzek, tisztelt szerkesztő ur és údvözlöm azon sikeréhez, hogy költőt, művészt, mintá-családfőt sikerült önnek a „Hét” számára munkatarsul megnyerhetni egy személyben.

Nem hogy akadályt kell gördíteni ily vasutarsa-
ságnak, hanem vállalva közre hatni, hogy a kicsinyes és egészen magánjellegű érdekeltések elejtessenek s tisztán a közérdek érvényesüljön.

Meg kell még jegyeznünk, hogy miután ezidőse-
rint csakis ezen vaspálya az, amelynek kivihetősége bi-
zonyos, — erőnkkel másfelé ésszerűen nemis forgácsol-
hatjuk szét. Mert bármily üdvös legyen is reánk nézve az aszód-b-gyarmati vonal, vagyis a bpesti összekötte-
tés, — az még mai napig is bőleső korszakát éli.

Ne allassuk magunkat tehát oly ideakkal, amelyek kivihetőségeben semmi biztosítékot nem találunk, hanem ragadjuk meg azt, ami kivihető s létesíthető, vagyis na-
gyon igénybe vett anyagi erőnk nagyobb megfizetése nélkül, s miután a szab. osztr. magyar állam vaspálya társaság a 49 ezer frt subventiótól el nem áll, terem-
sük azt elő és fizessük ki. A kifizetés sulya meg van könyvtve azáltal, hogy az alatti összegeket 8 év alatt kell kifizetni.

A kisebb aláírók 9120 frttal szerepelnek az aláírási iven; a kisebb aláírók közül többen vagyon nélkül el-
haltak vagy elköltöztek, ezek helyett újabb aláírók fognak gyűjteni, s legközelebb köröztetni fog egy kü-
lön aláírási iven. Felkérjük az érdekelt közönséget, külö-
nösen pedig a b-gyarmatiakat, hogy kiki módja és anyagi helyzete szerint járuljon hozzá a subventióhoz, hogy a társaság az építéshez minél hamarabb fogjon hozzá.

Alapáni jelentés.

(Folytatás és vége.)

Vármegyénk pénztárába beszolgáltatandó köztar-
tozások befizetésének eredményét az alábbi kimutatá-
sokban azzal van szerencsém előterjeszteni, hogy azok részleges kedvezőtlen eredménye annak tulajdonítandó hogy ez uttal közgyűlésünk törvényes indokból a szokottnál jóval korábban tartatván a behajtás szor-
galmazása iránt tett intézkedések hatása még nem érvényesülhetett kellő mértékben. Egyébként hiszem, mi-
kép polgármester s főszolgabírák alantás közlegekkel szemben ép úgy alkalmazásba veendő az igazságos szigor, mint azt részéről irányukban alkalmazni el-
tökélve vagyok.

A folyó évben életbe lépett újvédtörvény utasítás végrehajtása közvetlenül a főszorozás megkezdése előtt rendeltetvén el, annak mikénti magyarázata iránt nem egy esetben kérték merültek fel, mégis ezek a főso-
rozás lefolyását nagyban és egészben meg nem zavar-
ták s leginkább a statisztikai adatok egybeállítását kés-
leltették. Felhíva volt ez évben összesen 3695 hadköteles kik közül az ujonejzutaték javára besoroztatott 532, a póttartalék részére 333, vissza helyezettett 1569, fegy-
verképtelenek: találtatott 688, töröltetett 60 s felülviz-
gálatra küldetett 39, míg távolmaradt összesen 468. Ezen hadkötelek puhatólása s utóállításai iránt a szük-
sleges intézkedések megtétek.

Meg kell különben jegyeznem, hogy ezen számban azok is bent foglalvák, kiknek tartózkodási helyökön leendő állottatásuk engedélyezve lett s azok is, kik tör-
vényes indokok alapján igazolt távollevőknek tekintendők.

Jelenleg a hadjuttalék végleges számbavételének munkálata van folyamatban, melynek adatai egybeve-
tése körül az egyes hadkiegészítő hatóságoknál tévedé-
sek fordulván elő, honvédelmi m. kir. minister úr azok újabb átdolgozását rendelte el.

Az iparügyek terén nevezetesebb mozzanat fel nem merült. Hatóságaink törvényesabba kötelességeikben el-
jártak, az iparhatósági negyedéves ülések jegyzőkönyvei felterjesztettek; a műhelyek, és gyárak az iparhatósági megbízottak s utóbbiak ministeri biztos által is meg-
vizsgáltattak, s a gyárakban a munkások alkalmazása, ellátása körül tapasztalt visszaélések megszüntetése és a gyári munkások biztonsága érdekében szükséges elő-
vigyázati intézkedések elrendeltettek.

Az ipardíjak a bíróságokról vezetett számadások október hó végével lévén lezárandók s felülvizsgálatra beterjesztendők azok s illetve a házi pénztár ipariskolai alapjának zárlati eredményéhez képest leendő vallás és közoktatásügyi m. kir. minister úr által az egyes ipar-
iskolák részére nyújtandó segély összege megállapítandó.

A központi alap terhére, az annak kezelését sza-
bályozó vármegyei szabályrendelet értelmében, ez év-
ben 50 frtot utalványoztam a Szirákon megkísérlett, de kellő anyagi segély, hiányában beszünt ipariskolai ta-
nárok kiérdemelt díjazására.

Vízhasználatára s illetve vízműépítési engedély az elmúlt időszak alatt ki nem adatott, tárgyalás alatt áll a tarnózi és törinési Ipoly szabályozás, a dolányi juh usztató és a Zagyva folyó egy részletének szabályozási kérdése.

A régi vízhasználati jogosultságok tárgyában be-
érkezett bejelentések az elmúlt nyár folyamata alatt köz-
szemlére kitéve voltak s legnagyobb részük már vissza is érkezvén: a cultur mérnöki hivatallal megállapítandó sorozat szerint most már letárgyalandók, s a víz duz-
asztással járó vízműveknél a magasság merterek is elhelyezendők lesznek.

Kereskedelemügyi m. kir. minister úrhoz intézett felterjesztésomban azon óhajnak adtam kifejezést, hogy első sorban is az ipolyi malnok kérdése kapcsolatosan a honti malnok ügyével vételessé tárgyalás alá, s hogy ezen alkalomból vármegyénk részéről már ismételve ki-
fogásolt kövári fűzes szabályozására is a megfelelő mű-
velet elkészítessék. Az Ipoly-Szuha szabályozásnak egy évtizeden át függőben volt ügyei jogerőssé vált I. fokú határozatommal s a kereskedelmi m. kir. minister úr részéről tapasztalt jóakór támogatással meg oldást nyertek; az érdekelttség részéről a m. kir. államvasutak pénztárába befizetendő volt hátralekös szabályozási költség kitűzött határidőre általam felterjesztve lön, míg a kormá-
ny részéről a szabályozás céljaira átengedett 8000 forint, mindaddig vármegyei pénztárában lesz kezefendő, míg az érdekelttség a hozott határozat rendelkezéseinek eleget nem teend.

Az állami erdő gondnokok működésüket meg-
kezdvén, a kezelendő erdő területek átvétele s illetve átadása megtörtént s az üzemi tervek elkészítése folya-
matba tetetett. Ezen műveletek alapján az erdő terü-
letek újabb felülvizsgálatra eszközölve lévén; az erdő gondnok fizetések kifizetése ellen bejelentett felebezések elbíráltattak, s azok alapján most már az eddig függőben tartott végrehajtási eljárás is folyamatba tehető leendő.

Székvárosunk fejlődésére a vármegye nagy ré-
szere életkérdést képező Aszód B-Gyarmati vasut ügye, ha lassan bar, de közeledni látszik megvalósulásához a mennyiben annak közigazgatási bejárása személyes köz-
benjöttömmel e hó 24. 25 és 26-án megejtetett, s ekként az ennek alapján megtartandó engedélyezési el-
járással azon stadiumba lépend, midőn azzal a meg-
oldás érdekében komolyan foglalkozni lehetend de kel-
lend is.

Jegyzői nyugdíj szabályrendeletünk felső jóváha-
gyást nyervén, megtétek az intézkedések, hogy az működését akadálytalanul folytathassa.

Szécsény nagy község pénztárnoka ellen a hűtlen pénzkezelés vádjára emellevén, vármegye főszámvérője által a leszámolás megejtetett; melynek eredményéhez képest 1500 frtnyi hiány lön megállapítva s ellene, ugy a községi jegyző s bíró ellen a fejeletmi vizsgálat fo-
lyamatba tetetett. Főszolgabíró vett jelentése szerint biztosítás eszközöltetett, s minden valószínűség szerint, a hiány fedezve is van.

Midőn még meg említeném, hogy Losonczon egy katonai kórház építése elhatároztatott; a b-gyarmati áttelepítés ügyében az adásvételi ügyletek legnagyobb részben megkötöttek a Madách ügyi bizottság a székház terem részére festendő arczek iránt Roskovits Ignáczal kötött alku egyezményt s Kubányi Lajos festő művésznök által készített két sikerült képet a losonci gymnasium s a helybeli polgári iskola részére már el is küldte; a Stephanía alaphól az alapító Fáy Albert kifejöléséhez képest Obedko Gusztáv terényi és Burdich Vincze ó-butai tanítók jutalmaztattak; hogy a nemzeti intézetnek, néhai Huszár Károly nevérol 200 forintos nagydíja ez évben először osztottat ki, s hogy azt, a csehbrezói iskola tanítója Bendik János nyerte el, mind ama mozzanatokból tájékoztató adatokkal szolgáltam, mik közigazgatásunk keretében s vármeg-
gyénk életében felmerültek.

Hat év fog immár letelni, hogy ugy csekélységem mint e vármegye tisztikara, a melyentisztelt közönség bizalmából különböző munka és hatáskörben bár, de ügyei vezérlete s intézése megbízatást nyertünk. Erzem igen jól s velem bizonynyal tisztársaim is, hogy fontos e perc, midőn hat évi működésünk alapján kérjük igazságos bírálatuk, s a multa felmentetésünk; de önértettel tekintünk a végzett munkára, mert te-
hetségünk s erőnkhoz mérten híven teljesítettük köte-
lességünk, melynek alapján számíthatni vélünk a mé-
lyen tisztelt közönség kegyes elismerésére.

Fogadják végül Méltóságos Gróf, s Főispán úr s mélyentisztelt törvényhatósági bizottság a magam és tisztársaim halás köszönetet azon jóindulatu támoga-
tásért, melyet sokoldalú tevékenységi körünkben s ép ezért nehéz s rögös pályánkon osztályrészül juttatni kegyesek valának; s melyet, mint emléket ép oly kegye-
llettel őrzendünk meg, mint amily féltékenyen őrködtünk a nekünk előlegezett bizalom alapján vármegyénk jó hírnevének szépfőtlen fenntartásán.

Balassa-Gyarmat, 1889. októberhó 31.

Méltóságos Gróf s Főispán úr s a mélyen-
tisztelt Törvényhatósági Bizottság

alázatos szolgálja
Seitovszky János,
alispán.

Hímr szomszéd vármegyénk tisztujtó köz-
gyűlése most szerdán, — f. hó 18-án — ment végbe Fáy Gusztáv főispán elnökle alatt. Megválasztattak: alispánna Bornemisza László, főjegyzővé Ujházy Lajos, árvsz. elnökké Török Bálint, ülnökökké Szakall Vincze, Kubinyi Andor, Polgáry Károly, listi ügyészszé Abonyi Pál, főpénztárnokká Kriston László, első aljegyzővé Lu-
kács Géza, árvaszéki jegyzővé Forneth Gyula, második aljegyzővé Máriássy László, alpénztárnokká Dapsy József, pénztári ellenőrré Szentmiklóssy Gyula. A megye külső hivatalnokai, főszolgabíróknak: a rozsnói járásba Ku-
binyi Géza, Rőczére Maléter Ede, a rimaszombati járásba Kubinyi Gusztáv, a rimaszécsi járásba Draskóczy László, a tornallyai járásba Szentaght Zoltán. A főispán ur ál-
tal árvaszéki közigyámmá ki nevezetett: Sándor Béla. Szolgabírákká a rozsnói járásba Tomory Géza, a nagy-
rőczei járásba Kuna ur, a rimaszombati járásba Po-
rubszky Imre, a rimaszécsibe Almássy Arthur, gr., a tornallyaiba Osváth Dániel választattak meg. A válas-
tások után a főispán által kinevezettek: főorvossá dr. Szabó Samu, járási orvosokká: Rozsnóra Maurer Arthur Nagy-Rőczére Tavassy Lajos, Rimaszombatba Fodor Béla, Tornallyára Török János. Megyei főszámvérővé Szentmiklóssy Sándor, alsz. Zehery László, főlevéltár-
nokká Stelkovits István, allevéltárnokká Kubinyi Bertalan, várnagy lett Chlebovics József, állatorvos Lehoczki Marton. A kezelő személyzet tagjaivá: élethossziglan előbbi kinevezésük epségben tartása mellett megerősít-
tettek: iktatóvá Szabó Lajos, kádová Draskovich Gábor, lajstromozóvá Róth Lajos díjnoki minőségben, — árvaszéki iktatóvá Jakabfalvy Béla, kádó irattárnokká Frank Ákos, irnokokká a központban: Báthori István, Konyha Kálmán, Vigh József, — szolgabírói irnokokká Rozsnóra Sebők Andor, Rimaszombatba Pál György, Rimaszécsre Lovcsányi Béla, Tornallyára Osváth György. Utibiztossá megerősítették Rozsnóra Alitisz Pál, Nagy-Rőczére Vitorisz Sándor, Rimaszombatba Ráztóczy Pál, Rimaszécsre Kubinyi Sándor, Tornallyára Markus Albert.

Tisztelt szerkesztő úr!

Kedves barátom! Légy szíves ezen búcsú soraimnak becses lapod új évi számban helyt adni és azokat boldog újrési kívánataim kapcsán közzé tenni.

Midőn ez új évvel 12 évi szolgálatom után nyugdíjba kért helyeztetésem folytán a b. gyarmati járás főszolgabírói állástól önként megvalók és csendes magányomba vissza vonulok; a válas e nehéz pillanatába de önzetesen kebellem elengedhetlen kötelességemnek ismerem, úgy hivatali főnökeim, tisztársaim, mint jó barátaim, ismerőseim, és általában a járás közönségének, hálás köszönetemet nyilvánítani, azon irányomban tanúsított szíves jó indulataikért, melyeket ez igazán göröndös pályámon és hosszú évek során át mindannyiszor oly igen jól esett tapasztalni; engedjék meg reménylenem, hogy abban továbbra is megtartanak, arra kérve, adjanak egy kis helyet szíveikben emlékemnek, miként én önöket mélyen belé vésvé, viszem magammal zálogul.

B.-Gyarmat, 1890. decz. hó 28-án

Kacs Kovács István,
volt járás főszolgabíró.

Hírek és Különfélék.

Olaszoknak boldog újévet kívánunk!

Személyi hírek. Seifovszky János alispánunk a karácsonyi ünnepeket Bpestén kedves családja körében töltte s onnan, mint értesülünk, január 2-án tér vissza B.-Gyarmatra.

Hymen. Kovács József jubilaris b. gyarmati ev. tanító nagy öröm érte. Két pap fia ugyanis a hymen lánczait veszi fel. A tanító úr idősebb fia: Kovács Gyula sokkúti lelkész (Zemplén.) eljegyezte Habzsuda János nyíregyházi tanár Vilma leányát; ifjabb fia: Kovács Kálmán, n.-kürtösi lelkész pedig, Zdeborzky Józsefnek, a Kisséle végrehajtó uradalom igazgatójának Valéria leányát. Valóztalan boldogságot kívánunk e kettős szép frigyhez!

Kisvezetés. A b. gyarmati m. kir. pénzügyigazgatóságához kasszakeri II.-od osztályú iroda tisztje ideiglenes minőségben: Erney Károly nevezetett ki.

Egyházi kisvezetések. A király a vallás és közoktatásügyi minster előterjesztésére az esztergomi főszékes-egyházi káptalanban minket is közelebbről érdeklő jóváhagyásokat eszközölt. Ugyanis Dr. Palásthy Pál hangszentelő címzetes püspökünknek, aki eddig főszékesegyházi főesperes volt, az éneklő kanonokságra, Blaskovics Ferenc volt varbói plebánosnak, ki a főszékesegyházban legidősebb mesterkanonok volt, az örkanonokságra és Soóky Gábor papneveldei alkormányzó-
nak címzetes kanonokságra történt előléptetését jóváhagyta.

Az új évi üdvözlések megváltását szép számmal eszközök tehetőségeink, jelöl annak, hogy azon sokszor igen alkalmatlan terhes, sőt költséges szokás kényszere alól, miszerint a polgári új év beálltával, ismerőseink és barátainknak a stereotip négy betűs (bucék) névjegyeket küldözgessünk, tehát ezen kényelmetlen szokás kötelezettsége alól a kitűzött jótékony célra szolgáló adakozással mintegy fölmentve érezzük lelküismeretünket*) Opitz Károly v. rendőrtanácsos ivén folytatólag adakoztak: Hottovinszky Károly, Baintner Arnold 2—2 frt, Kleyn János, Ujhelyi Boldizsár, dr. Istvánffy Lajos, Zeke Kálmán, Nagy Mihály, dr. Megyery István, Selmecezné, dr. Kacs Kovács Gyula, Vannay Ignác, Darvai Armin, Sztjaszny Antal, Feiglstock Gyula, Elszner Ferenc Feledi Ignác 1—1 frt; Wolf Adolf h. rendőrtanácsos ivén a Balassa-Gyarmati Takaréksz. és Hiteletintézet 5 frt, Gazdik Lajos, Konid József 2—2 frt; Schwartz Herman, Pletrich János, Melna Gézané, Simkó Frigyes, Schlesinger Károly, dr. Feledi Ferenc, Banki százados, Hudecz Zsigmond, Ebenführer Lajos, Meisner József, özv. Kohn Adolfné, dr. Keleti: Rudákovitsné, Kék István, Himmler Bertalan, Jónás Adolf, Himmler Adolf, Schmidl Sámuel, Gellén Béla, Doman Bernát, Quittner Dávidné, Paskus Adolf, Koth Ede, Weisz Simonné, Jaulusz, Zsigmond, Felsenburg M., Barth Lipót, Braidsver Alajos, dr. Berzel Henrik, Ticsénszky Lajosné, Hummer Mihály, Ferenc Gyula, Grünbaum Henrik, Molnár János, Figler József, Szilágyi Mór, Hájós Jenő, Weisz Salamon, Farkas Ferenc, Frídeczky Lajos, Fabry János, Guttman István, Balás József, dr. Melicher Ferenczné, dr. Gerő Mór 1—1 frtot. (Folytatjuk.)

Jótékony adomány. Cservényák György és Kanitz Ödön gyógyszerészeink, mint már korábbi években, úgy az idén is követték azon dícséretes jó szokást, miszerint ahelyett, hogy új évi üdvözlést és kedveskedésül egy nevezett füstölőt és szagosítót küldjenek megrendelőiknek, 30 forintot jótékony célra és pedig három egyenlő részben a vármegyei kórház, a Vöröskereszt egyet és az izraelita jót. nőegyletnek adományoztak. Követésre méltó példa másoknak is, hogy efféle fölösleges, fényűzési s csak a hiúságnak kedvező kiadások helyett inkább a szegénységben segítsünk.

Karácsonyfa. A Vöröskeresztegyet női választmánya által eszközölt szegény iskolás gyermekek felruházása, mint előzőtlen jeleztük decz. 23-án ment végbe a városháza nagytermében. A gyermekek és a hozzájuk tartozók nagy sokaságán kívül jelen voltak az egyet részéről Kleyn Jánosné, alelnök, Weisz Dávidné és Fölkel Mariska k. a. választmányi tagok; fődt Hottovinszky Károly plebános úr, Fölkel Károly titkár; továbbá Bodroghy Mihály, Kovács József és Brett Mór tanítók és az előjáróság, melynek részéről Reményi Károly városbíró mondott köszönetet az egyet jótékony, buzgó eljárásáért, egyszersmind hála, szorgalmasság és jó magaviseletre intve a hitelekkel külsőbbség nélkül felruházott szegény fiú és leánygyermekeket. Az ünnepély melynek tartama alatt zordon fűt a tűz szel és hullott

a hó az utcákon, igen megható volt a szeretet melegét sugározva a teremben.

A losonci főgymnasium székely egylete javára febr. 1-én megtartandó s tárgysorsjátékkal egybekötött táncvigalom rendező bizottsága Losoncz város legelőkelőbb tagjaiból alakult meg. A bál bizottság elnöke Kovács Ferenc losonci kir. közigazgató úr, aki nemes ambícióval fáradságot nem ismerő lelkesedéssel működik közre Losoncz város közügyeiben főleg pedig az iskolaügyekben. Legnagyobb részben neki köszönhető az is, hogy a gymnasiun ifjúság segély egylete máris oly tökével rendelkezik, melynek kamataiból sok szegény tanuló teljes ellátásban részesített. Ezen segély egyet apró cseprő adakozásokból alakult. Alapítójének növelésére minden évben bált rendeznek, tárgysorsjátékkal. A tárgysorsjáték 20 kros sorsjegyet ma már oly népszerűk, hogy azok vétele elől senki sem térhet ki. Lapunk szerkesztőjénél is vannak ily sorsjegyek, s azt hisszük, hogy a nemes cél iránti tekintetből azok B.-Gyarmaton mind el fognak fogyni.

Fehér karácsony. Az égboltozat fehér lépéi, a hópillék nagy mennyiségben hulltak alá karácsony estéjén. A föld fehér lett. A közmondás erre azt mondja:

„Ha fehér a karácsony,
Leszen kalács a rácsón!”

Esperességi közgyűlés. A nógrádi ág. ev. esperesség decz. hó 4-ikén tartotta Losonczon rendkívüli közgyűlést nt. Svehla János főesperes egyházi és Búsba Adam losonci felügyelő világi elnökei alatt. Svehla János főesperes megköszönte az esperességre tartozó egyházaknak iránta tanúsított bizalmát, s mindamellett, hogy ujonnan megválasztása után is lemondott, még sem akarja az esperesség bizalmát visszautasítani, mely nyilatkozatot a közgyűlés örömmel vett tudomásul; de Beniczky Gyula ujonnan megválasztott esperességi felügyelő megmaradt lemondása mellett, mire az esperesség 8 éven át volt felügyelőjének érdemeit jegyzőkönyvbe iktatván elhatározta, hogy az esperességi felügyelőre 1890. évi január 31-ig küldjék be az egyházak a szavazatbontó bizottsághoz szavazataikat. Ezután felolvastattak a szavazatbontó bizottság jegyzőkönyvei, melyekből kitűnt, hogy alesperessé Simko Frigyes b. gyarmati, pénztárosná Geduly Elek, lönyabányai, főjegyzővé Simonidesz János, szécsényi aljegyzővé Ruttkay Sándor s.-tarjani és Hrk János málnapataki lelkészek. Körlelkészeké Svehla István az abelovai körben, Frenyo Gyula a b. gyarmatiban, Biskup Béla a dobrosiban, Szolár György, a losoncziban, Maróthy Emil, a szirákiban, Zatkalik Mihály a szügyiben s Laczkaj Mihály a turpolaiban választattak meg. Ezután a hivatalos esküt tették le az illetők. Több egyházi ügy végzése után Holles Dániel, dobrosi lelkész indítványára az esperesség az országgyűléshez kérvény intézését határozta el Kossuth Lajosnak, mint sámsonházi tiszteletbeli felügyelőnek honossága érdekében. Ezzel a gyűlés bezárult. (L. V.)

A Hód erősen beköszöntött, apró szentek napján vagyis tegnap, decz. 28-án. A kalendáriom is, hogy, hogy nem — „igen hideg” időt jelez. A befagyott havon vígan csúszik a szán. A nap négy percczel nő e hó végeig.

A Madách-emléktárgyi bizottság már régebben megküldte a losonci m. kir. áll. főgymnasium részére nagy költőnk arcképét, melynek leleplezésére a főgymnasium tanári kara meg is tette az előkészületeket. Az arckép leleplezése 1890. január hó 26-án fog végbemenni nagy ünnepélyességgel.

Vid. Lmre kitűnő publicistánk, a „Nemzet” című nagy napi lap felelős szerkesztője, Bpest Józsefvárosi országgyűlési képviselő, 38 éves korában, tehát férfikora javában, decz. hó 24-én Bpestén szívbjában — elhunyt. A derék férfi temetése óriási részvéttel ment végbe.

Gyászírás. Gr. Károlyi Lajos, volt londoni osztrák magyar nagykövet, aki egyike volt leggazdagabb főurainknak, decz. hó 26-án Tótmegyeren 66 éves korában elhalt.

Az influenza sporadikus esetekben B.-Gyarmaton és Losonczon is előfordult. — Ezen betegséget a múlt században is ismerték s lázas náthának és márákór is influentiának nevezték. Dr. Plichta Soma vármegyének egyik tiszteletbeli főorvosa, s országos közegészségügyi tanácsos ur pompás orvosságot talált ki ezen baj elhárítására és orvoslására. Aki tehát érzik az influenza közeledését, forduljanak Dr. Plichta urhoz.

Elköszott karácsonyfák. Rendőrségünk a múlt hét folyamán valamennyi a piacra hozott karácsonyfát elkobozott s a város ház udvarára hordatott össze. A városban az a hír terjedt el ezen esetből kifolyólag, hogy a karácsonyfák az úgynevezett „Orosz nátha” terjesztésére alkalmasak s ezért koboztattak el. Sok anya és gyermek most kíváncsian várja, hogy vajon rendőrségünk nem-e kapja meg az „Orosz náthát” szokatlan túl buzgósaért?

Új évi gratulációk. Új év alkalmával rendesen névjegyterjesztés küldeni üdvözlésképen, s akkor néhány betűt írunk a név alá. A mely névjegyre betűk vagy szavak vannak írva, ha nyílt borítékban van is helyben 3, vidékre 5 kros postabélyeg kell; — ha kevesebb van rajta, büntetést fizet a címzett; — ha azonban semmi sincsen ráírva és nyílt borítékban van, a kereskedelmi miniszer rendelete folytán csak 1 kros levélbélyeg szükséges. Mindezek kikerülhetők, ha a megváltási ivenk gratulálunk ismerőseinknek.

A „Balassa” című nagyvendégének, — a gróf Zichy családot illető felerészét — Felsenburg Tivadar nagykereskedő vette meg.

A „Képes Csallád Lapok” szépirodalmi és ismert tariszént képes hetilap már 11 év óta háza háza lelkesedéssel és kitartással nemzeti irodalmunk bástyáján; már tizenegy év óta lobogtatja a nemzeti művelődésnek a zászlóját a zászlaját, a ma is, a midőn Frankovics György jeles szerkesztője mellett már tizenhetedik évfolyamába lép a legelőkelőbb, a legkitűnőbb irók és írók műveivel indul — a nemzetiégünket még mindig fenyegető a hazánkat sáka rájélt először német szépirodalmi lapok elleni hadjáratra. A „Képes Csallád Lapok” munkatársai: Jókai Mór, Tolnai Lajos, Mikszáth Kálmán, Dalnady Győző Tamérlek (Jeszenszky Dániel), Lauka Gusztáv, Brankovics György, Rudnyánszky Gyula, Pók Lajos, Prém József, Dor. Sziklai János, Palágyi Lajos, Inczédy László, Muray Károly, Méry Károly, Petri

Mór, Dor. Roditsky Jenő, Benitsky Bajza Lenke, Böttner Lina, Nagyvárady Mica, Kullday Benitsky Irma, Hovosiné-Siktor Margit, Lengyel Gyusztó Isabella, Gál Karolin, Karlovsky Ida, Harmath Lujza stb. stb.

Vajon ki ocsorít fel az előkelő szellemi kamatok termékeit a külföld művelői Magyar ember bírányára nem! S a magyar mű — még kevesebb — A „Képes Csallád Lapok” az összes szép tudalmi lapok között a legelőkelőbb s legvártatósabb. Tartalma az irodalom minden valóját felöleli; képei s legújanebb festék műveit mutatják be; „Hölgyek Lapja” c. műveit dívat mellélete a legújabb dívat képekkel hozza, s a könyv terén nincs oly kérdés, a melyet ne tárgyalna. „Regény melléklete” három — négy értelet regényvel ajándékozza meg évenként előzetűt. „Zöld borítéka” telve van mulattató apróságokkal stálmányokkal, melyeknek megfűtött értékes jutalmakat kapnak: — S a „Képes Csallád Lapok” dacára sokoldalúságuknak, még is bátran hozzá adhatók a család minden rendű és korú tagjának; dacára gazdag tartalmának mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap. Előfizetési ára a „Hölgyek Lapjával” s a „Regény melléklettel” együtt egész évre 6 frt. — felére 3 frt, negyedére 1 frt 50 kr. o. é. a kiadó hivatal (Budapest, nagy korona utca 20. sz.) melyhez az előfizetések legszárazabbban posta utalványon intézendők, kiáratra bárkinek ingyen és bérmentve szolgálatot teljesítenek.

Horváth Danó,
felelős szerkesztő.

Fontos regále bérlőknek.

Rum, szilvórium, törköly.

seprópálinka

egy nemkülönb mindenemű

likör, szeszestital és eczet

hideg uton minden készülék nélkül előállítható

VATTERICH ARNOLD

Budapest, Dohány-utca 3. szám

(az ikr. imaház átellenében)

a jutalomdíjazott esszenciák és átherikus olajok által

Vizahólyag, glycerin, bor-zamat, savtalanító por, borszinok, borszesz, derítő por és mindenemű borbetegségek elleni szerek raktára.

9-10 Készlet utatitások és árjegyek ingyen. 2-3 Szesz megtakarításra való pálinka-erő-
sítő esszencia. 2-5

Ügynök felvétetik.

Erdő oladás.

Hontmegye F.-Paloja község határában, B.-Gyarmattól két órányira egy 24 hold kiterjedésű s özv. br. Radvánszkyne tulajdonát képező, s mintegy 1000 méter ölet magában foglaló tölgy és bikkfa és erdőnek fája minden órában eladó. — Venni szándékozók forduljanak alulírotthoz.

Nézsá, 1889. évi december hava.

Kohuth Lajos,
hasznár.

3675—1839. sz.

Arverési hirdetésnyi kivonat

A b. gyarmati kir. törvényszék mint telekhányi hatóság közhírré teszi, hogy a b. gyarmati takarékpénztár igazgatósága mint végrehajtónak és Polacsek Márk csatlakozott korábbi végrehajtónak Wallerz Mórné Weisz Fanni végrehajtást szavazó elleni 800 frt tökékövetelés és járulékal iránti végrehajtást ügyében a b. gyarmati kir. törvényszék területein lévő B.-Gyarmaton fekvő b. gyarmati 322 sz. tjkönyvben Wallerz Mórné özv. Weisz Fanni nevére írt 1. 406 helysz. 313 népszerű. házra s beltelekre a csatló adóbizonyítvány szerint 1400 frtnyi kiküldési árban az árverést szennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennbb megjelölt ingatlanok az 1890. évi január hó 16-ik napján d. e. 10 órákor a b. gyarmati kir. törvénz telekhányi pertárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alul is eladatul fognak.

Arverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 szatollját, vagyis 140 forintot készpénzben, vagy az 1881. GO t. cz. 42 §-ban jelzett árfoylammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3143. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ban kijelölt ova-dékképes árúhagyatékban a kiküldött beárhöz letenni, avagy az 1881. LX t. cz. 170. §-a értelmében a hánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szatályszertu elismervényt átsegálgtatni.

Kir. törvényszék telekhányi hatósága.
B.-Gyarmaton, 1889. évi október hó 30-án.

3370—839 tkvi sz

Arverési hirdetményi kivonat

A b. gyarmati kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi hogy Goldschmid Lina végrehajtónak a b. gyarmati takarékpénztár, Doman Ferenc és Golka György csatlakozott végrehajtónak idősb Turcsan János végrehajtást szavazó elleni 80 o. 4. frtnyi tökékövetelés és járulékal iránti végrehajtást ügyében a b. gyarmati kir. törvényszék területein lévő B.-Gyarmaton fekvő követési ingatlanokra az árverést elrendeltetett, ugyanis: 1. a b. gyarmati 367-ik tjkönyvben idősb Turcsan János nevére írt 1. 460 helysz. házra s beltelekre 728 o. 4. frtos kiküldési árban, 2. a b. gyarmati 705-ik tjkönyvi + 3367 a helysz. próbára és piacra 75 frtos kiküldési árban 3. a b. gyarmati 705-ik tjkönyvi + 3159 helysz. palta és telek 5 frtnyi kiküldési árban 4. a b. gyarmati 705-ik tjkönyvi 1. 1—21 sorozatú ingatlanokra 668 frtos kiküldési árban azal, hogy ha Goldschmid Lina az árverést meg nem tartatná s a csatlakozottak kívánataira ugyanis: a b. gyarmati takarékpénztár 1000 frtos Doman Ferenc 478 frtos és Golka György 100 frtos követeléseik és járulékal bieligítésre végett megtartandó. Eshogy a fennbb megjelölt ingatlanok az 1890. évi Január hó 3-ik napján d. e. 10 órákor a b. gyarmati kir. törvénz telekhányi pertárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alul is eladatul fognak.

Arverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 5 %-tollját, készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfoylammal számított és az 1881. novem. hó 1-én 3333-ik szám a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt ova-dékképes árúhagyatékban a kiküldött beárhöz letenni, avagy az 1881. LX t. cz. 170. §-a értelmében a hánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szatályszertu elismervényt átsegálgtatni.

Kelt B.-Gyarmaton, a kir. törvényszék tkönyvi hatóságnál 1889. évi október hó 31-án.

*) De a levélhordó s más hasonló szolgálati egyénektől azért csak ne vonjuk el az őket megillető kis elismerést.

